அத்தியாயம் – 8

நியாயத்தீர்ப்பின் நாள்

நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைப் பற்றிய பொதுவான கருத்து – இது வேதாகமத்திற்கு இசைவானதா ? – நியாயத்தீர்ப்பு மற்றும் நாள் என்னும் பதங்களின் பொருள் விளக்கம் – அநேக நியாயத்தீர்ப்பின் நாட்கள் வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது – முதலாவது நியாயத்தீர்ப்பின் நாளும் அதன் முடிவுகளும் – நியாயாதிபதி – இன்னும் ஒரு நியாயத்தீர்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது – வரவிருக்கின்ற நியாயத்தீர்ப்பின் இலட்சணங்கள் – முதலாம் நியாயத்தீர்ப்பிற்கும் இரண்டாம் நியாயத்தீர்ப்பிற்கும் இடையேயுள்ள ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும் – உலகத்தின் தற்போதைய பொறுப்பு – இந்த இரண்டு நியாயத்தீர்ப்பின் நாட்களுக்கும் நடுவே ஏற்படும் வேறு இரண்டு நியாயத்தீர்ப்புகளும், அவற்றின் நோக்கமும் – வரவிருக்கிற நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றிய வேறுபட்ட மதிப்பீடுகள் – இதை எப்படி தீர்க்கதரிசிகளும், அப்போஸ்தலர்களும் நோக்கினார்கள்.

“ஒரு நாளைக் குறித்திருக்கிறார்; அதிலே அவர் தாம் நியமித்த மனுஷனைக்கொண்டு (நீதிபரராயிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்து – 1 யோவான் 2:1) பூலோகத்தை நீதியாய் நியாயந்தீர்ப்பார்.”(அப்.17:31) “பிதாவானவர் தாமே ஒருவருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பு செய்யாமல், நியாயத்தீர்ப்பு செய்யும் அதிகாரம் முழுவதையும் குமாரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்.” (யோவான் 5:22)

நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக்குறித்து நிச்சயமற்றதும், வீணானதுமான சிந்தனையை அநேகர் கொண்டிருக்கின்றனர். கிறிஸ்து பூமிக்கு வருவார் என்றும், மாபெரும் வெள்ளை சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பார் என்றும், பூமி அதிர்ந்தும் கற்பாறைகள் உருகியும், மலைகள் புரண்டு விழுந்தும், இவ்வாறு உக்கிரமாக அசைக்கப்படும் வேளையில், கல்லறைகள் திறக்கும் என்றும், கர்த்தருக்கு முன்பாக புத்தகம் திறக்கப்பட்டிருக்கும், அதில் பரிசுத்தவான்களும், பாவிகளும் அழைக்கப்படுவார்கள் என்றும் அவர்களது நியாயத்தீர்ப்பும் வெகுமதியும் இடம்பெற்றிருக்கும் என்றும் எண்ணுகின்றனர். அப்பொழுது பாவிகள் நித்திய சாபத்திலிருந்து வெளியே கொண்டுவரப்பட்டு, அவர்களது அக்கிரமங்கள் எல்லாம் எடுத்துரைக்கக்

கேட்பார்கள் என்றும், அதன்பிறகு மீண்டும், இரக்கமற்ற நித்திய ஆக்கினைக்குத் திரும்புவார்கள் என்றும், பரிசுத்தவான்கள் பரலோகத்திலிருந்து திரும்பவும் கொண்டுவரப்பட்டு, பொல்லாதவர்கள் அடையும் ஆக்கினையைக் கண்டு, சாட்சி பகர்வார்கள் என்றும், தங்களுக்குரிய தீர்ப்பை மீண்டும் சொல்லக்கேட்டு, மீண்டும் பரலோகத்தையே அடைவார்கள் என்றும் அநேகர் நினைக்கின்றனர். தற்போது நிலவும் கோட்பாடுகளின்படி அனைவரும் அவரவர் நியாயத்தீர்ப்பையும், வெகுமதியையும் மரணத்தில் அடைகிறார்கள் என்பதால், இந்த நியாயத்தீர்ப்பை வேறுபடுத்திக் காண்பிக்க, அதைப் பொதுவான நியாயத்தீர்ப்பு என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், பொதுவான நியாயத்தீர்ப்பு என்று அவர்கள் கூறுவது உண்மையாகவே முதலாம் நியாயத்தீர்ப்பையே இரண்டாந்தரம் கூறுவதாக உள்ளதால், எவ்வித நோக்கமில்லாததுடன், மரணத்தருவாயில் பெறும் அத்தீர்ப்பே இறுதியானதும் மாற்ற முடியாததுமாயிருக்கிறது எனக் கூறுகிறார்கள்.

கோடிக்கணக்கான மனிதர்களை நியாயந்தீர்க்க கொடுக்கப்பட்ட காலம் 24 மணி நேரம் கொண்ட ஒரு நாள் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். அமெரிக்காவிலுள்ள புரூக்ளின் சபையில் இதன் பொதுவான கருத்தைக் குறித்து ஒரு பிரசங்கம் தரப்பட்டது. அதில் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் செய்யப்படும் வேலையைக் குறித்து, விரிவான விளக்கம் தரப்பட்டது. என்னவெனில், அந்த நாளானது, நேரடி அர்த்தங்கொண்ட ஒரே நாளுக்குள் முடிவடைந்துவிடும் என்று கூறப்பட்டது.

இது பகுத்தறிவிற்கு ஏற்ற சிந்தனையாயிராமலும், வேதாகமத்தின் போதனைக்கு முழுவதும் எதிராயும் உள்ளது. நமது கர்த்தர் பேசின வெள்ளாடு – செம்மறியாடு உவமையை நேரடியான அர்த்தங்கொள்வதினால் இந்த எண்ணம் ஏற்படுகிறது. (மத்.25:31–46) உருவகமாக உரைக்கப்பட்டவைகளுக்கு நேரடி அர்த்தமெடுப்பது பெரும் ஆபத்தை வருவிக்கும் என்று இது அறிவுறுத்துகிறது. ஒரு உவமை என்பது ஒருபோதும் நேரடியான அல்லது நிஜமான செய்தியாயிராமல், அநேக வகைகளில் அதற்கொத்த சத்தியத்தை விளக்க வெறுமனே பயன்படுத்தப்படும் எடுத்துக்காட்டு ஆகும். இந்த உவமையில்

கூறப்பட்டுள்ள முறையின்படியே நியாயத்தீர்ப்பு நடைபெறுமானால், அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் அனைத்தும் மனுக்குலத்தைக் குறிக்காமல், அதில் உள்ளபடியே செம்மறியாடுகளையும் வெள்ளாடுகளையுமே குறிக்கும். ஆகவே, தேவன் முன்குறித்திருக்கும் மாபெரும் நியாயத்தீர்ப்பு நாளின் வேலைகளையும் அதின் பலன்களையும் வேத வசனங்களின் மூலமாகவும் புத்தியறிவின் மூலமாகவும் நோக்கும்போது, எல்லா உவமைகளும், உருவகங்களும் ஒன்றுக்கொன்று கண்டிப்பாக ஒத்துப்போவதை தீர்மானமாக அறியலாம்.

“நியாயத்தீர்ப்பு” என்னும் சொல்லானது, தீர்ப்பளித்தல் என்ற பொருளைக் காட்டிலும் கூடுதலான பொருளைத் தருகிறது. ஒரு பரீட்சையை இது உள்ளடக்கியதாக இருப்பதோடு, அந்த பரீட்சையின் அடிப்படையில் இறுதியில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படுவதையும் உணர்த்துகிறது. நியாயத்தீர்ப்பு என்பதற்கான ஆங்கிலச் சொல்லின் (Judgement) பொருளைப் போலவே, கிரேக்கச் சொல்லுக்கும் ஒரே பொருளே விளங்குகின்றது. அதன்படி, தீர்ப்பிடுதல் என்ற பொருளை மட்டும் தராமல், “பரிசோதித்துத் தீர்ப்பு செய்தல்” என்று பொருள்படும்.

“நாள்” என்ற சொல் வேதாகமத்தின்படியும், பொதுவான நடைமுறையின்படியும் 12 அல்லது 24 மணி நேரங்களைக் கொண்டது என்று குறிப்பிட்டாலும், உண்மையாகவே அது ஒரு குறிப்பிட்ட அல்லது விசேஷித்த காலப்பகுதியை அடையாளப்படுத்துகிறது. உதாரணமாக நாம், நோவாவின் நாள், லூத்தரின் நாள், வாஷிங்டனின் நாள் என்று பேசுகிறோமே. இவை 24 மணி நேரம் கொண்ட ஒரு நாள் அல்ல என்பதை அறிவோம். அவ்வாறே வேதாகமம் சிருஷ்டிப்பின் முழு காலப்பகுதியை ஒரு நாள் என்று அழைக்கிறது.

உதாரணமாக, “தேவனாகிய கர்த்தர் வானத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கின நாளிலே” (ஆதி.2:4) – இது ஒரு நீண்ட நிச்சயமான காலப்பகுதியாகும். மேலும், வனாந்தரப் பயணத்தின் சோதனை நாள் 40 வருடங்கள் ஆகும். (எபிரெயர் 3:8,9) மேலும், “இரட்சிப்பின் நாள்” என்று வாசிக்கிறோம். (2 கொரி. 6:2) “பழிவாங்கும் நாள்” என்றும், “கோபத்தின் நாள்” என்றும் “உபத்திரவத்தின் நாள்” என்றும், கூறப்பட்டிருப்பது யூத

யுகத்தின் முடிவு காலமாகிய 40 வருடங்களைக் குறிக்கும். இதே போல சுவிசேஷ யுகத்தின் முடிவில் வருகிற உபத்திரவ காலத்தையும் குறிக்கும். அவ்வாறே “கிறிஸ்துவின் நாள்,” “நியாயத்தீர்ப்பின் நாள்,” “அவருடைய நாள்” என்று நாம் வாசிப்பவைகள், ஆயிர வருட அரசாட்சியைக் குறித்துக் காண்பிக்கின்றது. இந்தக் காலப்பகுதியில் மேசியா ஆட்சிசெய்து, இவ்வுலகத்தை நீதியாய் நியாயந்தீர்த்து, ஒவ்வொரு மனிதனையும் பரிசோதித்து, அதன் முடிவில் தீர்ப்பிடுவார். அந்த காலப்பகுதியைக் குறித்தே இவ்வாறாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது: “அவர் பூலோகத்தை நீதியாய் நியாயந்தீர்ப்பார். அவருடைய அந்த நாளின்போது, யார் அந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவரும், ஒருவராய் சர்வ வல்லமை உடையவரும், இராஜாதி இராஜாவும், கர்த்தாதி கர்த்தா என்பதை காண்பிப்பார். (அப்போஸ்தலர் 17:31; 1தீமோத். 6:15) “நாள்” என்ற சொல்லுக்கு விசாலமான பொருள் இருக்கும்போது, அது 12 அல்லது 24 மணி நேரங்களைக் குறிக்குமென்று நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக் குறித்து பலர் எண்ணுவதற்குக் காரணம், எவ்வித சாட்சியங்களும், ஆராய்ச்சிகளுமின்றி, யூகங்களின் அடிப்படையிலான பாரம்பரியமான சிந்தையே ஆகும்.

வேதாகம அகராதி மற்றும் ஒத்துவாக்கிய நூலில் நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் பற்றிய குறிப்புகளை மிகவும் கவனமாக ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்த காலப் பகுதியில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய எவ்வளவு என்றும் அவை எத்தன்மையானது என்றும் கவனித்தால், நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைப் பற்றிய பொதுவான எண்ணம் தவறானது என்றும், நாள் என்னும் பதத்திற்கு விசாலமான அர்த்தம் கொடுப்பது அவசியம் என்பதும் காணப்படும்.

ஒரு பெரிய நியாயத்தீர்ப்பு அல்லது சோதனை நாள் வரும் என்றும், அந்த நாளில் மனுக்குலம் முழுவதும் அவர்களது முழுமையான சோதனை மற்றும் கடைசியான நியாயத்தீர்ப்பை பெறுவார்கள் என்றும் வேத வசனம் கூறும்போது, வேறு நியாயத்தீர்ப்பின் நாட்களில் குறிப்பிட்ட தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வகுப்பாருக்கு சோதனை இருக்கும் என்பதையும் வேத வசனங்கள் போதிக்கின்றன.

முதலாவது மாபெரும் நியாயத்தீர்ப்பு (சோதனையும் தீர்ப்பும்) ஆரம்பத்தில் ஏதேனில் நடந்தது. இது முழு மனுக்குலத்திற்கும் பிரதிநிதியாக இருந்த ஆதாம் தேவனுக்கு முன்பாக நின்றபொழுது

நடந்தது. இந்த சோதனையின் முடிவாக ஆதாம் குற்றவாளியென்றும், கீழ்படியாதவனென்றும், ஜீவனோடிக்க தகுதியற்றவனென்றும் தீர்ப்புபெற்று, சாகவே சாவாய் (ஆதியாகமம் 2:17 – இன் சரியான மொழிபெயர்ப்பு) என்னும் தண்டனையையும் அடைந்தார். ஆகவே, ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கின்றனர்.'' ஏதேனில் நடந்த இந்த சோதனைக்காலமே உலகத்திற்கு முதலாம் நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் (சோதனையும் தீர்ப்பும்). அன்றைக்கு நியாயாதிபதியாக நின்று யேகோவா தேவன் அளித்த தீர்ப்பு இன்றுவரை நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது.

``எல்லாவித அவபக்திக்கும் அநியாயத்திற்கும் விரோதமாய் தேவ கோபம் வானத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.'' ஒவ்வொரு இறுதி ஊர்வலத்திலும் இது காணப்படுகிறது. ஒவ்வொரு கல்லறையுமே இதற்கு சாட்சியாய் இருக்கிறது. நாம் அனுபவிக்கிற ஒவ்வொரு துன்பத்திலும் வலியிலும் அது உணரப்படுகிறது. இவையெல்லாம் தேவ சாயலின்படி ஆதியில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதனுக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களையும் ஜீவனையும் பெற நாம் தகுதியற்றவர்கள் என்கிற நீதியான தேவனுடைய தீர்ப்பினால் உண்டானது. ஆனால், நமது மகா மீட்பர் எல்லாருக்காகவும் கொடுக்கிற ஒரே பலியினால் மனுக்குலம் முழுவதும் முதல் சோதனையின் தீர்ப்பிலிருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டும். தற்காலிகமான மரண நித்திரையிலிருந்து பிரேதக் குழியிலுள்ள அனைவரும் மீட்கப்பட்டு, மரணமாகிய அழிவிலிருந்து விடுதலையடைவார்கள். ஆயிர வருட அரசாட்சியின் துவக்கமாகிய காலை வேளையில் அனைவரையும் மீட்டுக்கொண்ட கர்த்தர், ஜீவன் அளிப்பவராக இருந்து, அனைவரையும் மீட்பார் என்றபோதிலும், விசுவாசிக்கிற திருச்சபை அங்கத்தினர்கள் இவ்வேளையில் ஆதி மரண சாபத்திலிருந்தும், தண்டனையிலிருந்தும் முழுவதும் விடுவிக்கப்பட்டதாக கருதப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தப்பியிருப்பது உண்மையானதாக இல்லாவிட்டாலும், விசுவாசத்தினாலே அவ்வாறு கருதப்படுகிறார்கள். ``நாம் நம்பிக்கையினாலே இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.'' ஆதாமின் பாவத்தினிமித்தம் கொடுக்கப்பட்டதும், நம் கர்த்தரால் விடுவிக்கப்பட்டதுமாகிய இந்த மரண தண்டனையிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலின் காலை வேளை வரைக்கும், உண்மையான விடுதலையைப் பெறமுடியாது. அவ்வேளையில் நம் மீட்பரின் சாயலில்

விழித்தெழுந்திருக்கும்போது திருப்தியாவோம். ஆனால், தேவனது கிருபை நிறைந்த தெய்வீகத் திட்டத்தை கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக இருந்து அறிகிற அறிவிற்கு வந்திருக்கிற நாம் ``உலகத்திலுண்டான கேட்டுக்கு தப்பியிருக்கிறோம்.'' நாம் இவ்வாறு இத்தீர்ப்பினின்று விடுவிக்கப்பட்டது, நம்மையல்லாத மற்றவர்கள் விடுக்கப்படமாட்டார்கள் என்று காண்பிக்காமல், நாம் தேவனுடைய சிருஷ்டிப்புக்களில் முதற்பலன்கள் (யாக்.1:18) என்று முன்னுரைத்திருப்பதால் அதற்கு பின்னர் அவர்களுக்கும் பலன்கள் உண்டு என்பதை நிரூபிக்கிறது. நாம் ஆதாமுக்குள் மரித்து கிறிஸ்துவுக்குள் ஜீவித்திருக்கிற இந்த இரட்சிப்பானது, பின்னர் இரடசிக்கப்பட இருக்கும் அனைவருக்கும் முன்னடையாளமாக ருசிபார்க்கப்பட்டதாக மட்டுமே உள்ளது. இவர்கள் ஜீவனுக்கான சுயாதீனத்தை அடைந்தபின்பு, தம் புத்திரர்களாக தேவன் ஏற்றுக்கொள்கிறார். அனைவரும் மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்கு மீட்கப்படலாம். ஆனாலும், ஒரு சில குமாரர்களை மேலான தெய்வீக சுபாவத்திலும் , சிலரை வேறுவிதமான ஜீவன் நிலைமையிலும் வைக்க தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். தெய்வீக சுபாவத்திற்கு அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஜீவனா அல்லது மரணமா என்பதை தீர்மானிக்க நடக்கும் பரீட்சையின் நாளே சுவிசேஷயுகம் ஆகும்.

ஆனால், தேவன் ஒரு நாளைக் குறித்திருக்கிறார். அதிலே அவர் பூலோகத்தை நீதியாய் நியாயந்தீர்ப்பார். இது எவ்வாறு நடைபெறும்? தேவன் தமது தீர்மானத்தை மாற்றிவிட்டாரா? முதலாம் மனிதனாகிய ஆதாமுக்கு வைத்த பரீட்சையும், அதன் நிமித்தம் மனுக்குலத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட தண்டனையும் அநீதியானது, கடினமானது என்று எண்ணி, உலகத்திலுள்ளவர்களை தனித்தனி நபர்களாக நியாயந்தீர்க்க தேவன் தீர்மானித்துவிட்டாரா? இல்லை. அவ்வாறு இருக்குமானால் கடந்த காலத்தைக் காட்டிலும் எதிர்காலத்தில் நடைபெறவிருக்கிற சோதனையில் நிதானமான நீயாயத்தீர்ப்பு நடைபெறும் என்பதற்கான நிச்சயத்தை நாம் அடையவில்லை. தேவன் தாம் அளித்த முதலாவது நியாயத்தீர்ப்பு அநீதியானது என்று எண்ணினதேயில்லை. மாறாக, முதலாம் நீயாயத்தீர்ப்பின் தண்டனையினால் மனிதன் பாவத்தின் அனுபவங்களையும் அதன் முடிவையும் ருசிபார்த்த பிறகு மீட்பினை ஏற்பாடு செய்து, அதினிமித்தம் இன்னுமொரு நியாயத்தீர்ப்பை அதிக தயை

நிறைந்த சூழ்நிலையில் முழு மனுக்குலத்திற்கும் நடத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். தேவன் உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பே உருவாக்கின ஏற்பாட்டிலிருந்தும் தீர்மானங்களிலிருந்தும் ஒரு சிறு புள்ளியை கூட மாற்றவே இல்லை. அவர் மாறாதவர் என்றும், குற்றவாளியின் குற்றத்தை அகற்றாமல், தாம் நியாயமாய் கொடுத்திருக்கும் சட்டத்தின்படி முழு தண்டனையையும் நிறைவேற்றுபவர் என்றும் தம்மை குறித்து கூறியிருக்கிறார். ஆதலால் தேவன் இயேசுகிறிஸ்துவை மீட்பராக அல்லது பதிலீடாகத் தந்தார். இயேசுவும் தேவகிருபையால் (துயவு) ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் மரணத்தை ருசிபார்த்தார். ஆதாமின் சந்ததிக்காக நம் கர்த்தர் தன் சொந்த ஜீவனை மீட்கும் பொருளாக அளித்து, அனைவருக்கும் ஜீவனுக்கான ஒரு புதிய சலுகையை நீதியாய்க் கொடுத்தார். இந்த சலுகையானது திருச்சபையாருக்கு பலியின் உடன்படிக்கையின் கீழாகவும் (சங். 50:5; ரோமர் 12:1) உலகத்திற்கு புதிய உடன்படிக்கைக்கு கீழாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. (ரோமர் 14:9; எபி.10:16; எரே.31:31)

மேலும், தேவன் உலகத்திற்கு இந்த தனித்தனியான சோதனைகளைக் கொடுக்கும்போது கிறிஸ்துவே நியாயாதிபதியாக வீற்றிருப்பார். அவர் நமது மீட்புக்காக மரணபரியந்தம் கீழ்படிந்ததால், அவரை யேகோவா தேவன் இவ்வாறு கனப்படுத்துவார். இயேசுவே அதிபதியாகவும் இரட்சகராகவும் இருக்கும்படியாகவும் (அப்.5:31) தமது விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் விலைக்கிரயமாக வாங்கப்பட்ட அனைவருக்கும் மரணத்திலிருந்தும் மகா நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்தும் விடுதலையளிக்கும்படியாகவும் தேவன் அவரை உன்னதத்திற்கு உயர்த்தி தெய்வீக சுபாவத்தை அளித்திருக்கிறார். தேவன் தம் குமாரனுக்கு நியாயத்தீர்ப்பு செய்யும் அதிகாரத்தையும், வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரங்களையும் கொடுத்திருக்கிறார். (யோவா.5:22)

உன்னதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டு, மகிமை அடைந்தவராகிய கிறிஸ்து, இவ்வுலகை அவ்வளவாக அன்புகூர்ந்ததின் நிமித்தமாக, ஈடுபலியாக தனது ஜீவனையே கொடுத்தார். அவரே வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிற வருங்கால பரீட்சைக்கு உலகத்தின் நியாயாதிபதியாக இருப்பார். யேகோவா தேவனே இயேசுகிறிஸ்துவை இந்த நோக்கத்திற்காக இந்தப்

பதவியில் நியமித்திருக்கிறார். வேதாகமம் இதைக்குறித்து தெளிவாக உரைத்திருக்கிறபடியால் இதைக்குறித்து பயப்பட அவசியமில்லை. மாறாக, அந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய நியாயத்தீர்ப்பின் நாளுக்காக அனைவரும் காத்திருக்க வேண்டும். நியாயாதிபதியின் குணநலன்களின் நிச்சயத்தன்மையால் நியாயத்தீர்ப்பு நீதியாகவும் இரக்கமிகுந்தும் இருக்கும் என்று நம்பலாம். விருப்பமும் கீழ்ப்படிதலுமுள்வர்கள் ஏதேனில் இழந்த ஆதி பூரண நிலைமைக்கு வரும் வரை அனைவரது பூரணத்தன்மை கருத்தில் கொள்ளப்படும்.

பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் ஒரு நியாயாதிபதியின் பணியானது, ஒடுக்கப்பட்டவர்களை நீதியோடு விசாரித்து, விடுதலை செய்ய வேண்டியதாகும். உதாரணமாக, தேவனுக்கு விரோதமாக மீறுதல் செய்தபோது, அவர்களது எதிரிகள் அவர்களை மேற்கொண்டு ஒடுக்கினார்கள் என்றும் பின்பு சமயம் வந்தபோது, மீண்டும் அவர்கள் நியாயாதிபதிகளால் மீட்கப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்டு ஆசீர்வாதம் அடைந்தனர் என்றும் நாம் அறிவோம். “இஸ்ரயேல் புத்திரர் கர்த்தரை நோக்கி கூப்பிட்டபோது, கர்த்தர் இஸ்ரயேல் புத்திரரை இரட்சிக்கும்படி . . . ஒத்னியேல் என்னும் ஒரு இரட்சகனை எழும்பப்பண்ணினார். அவன்மேல் கர்த்தருடைய ஆவி வந்திருந்ததினால் அவன் இஸ்ரயேலை நியாயம் விசாரித்து யுத்தம் பண்ண புறப்பட்டான். . .தேசம் நாற்பது வருஷம் அமைதலாய் இருந்தது” என்று வாசிக்கிறோம். (நியாயாதிபதி 3:9–11) அவ்வாறே இவ்வுலகமானது எதிராளியாகிய சாத்தானின் வல்லமையின்கீழ் அநேக நூற்றாண்டுகள் ஒடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. எனினும் தமது விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் அனைவரின் பாவங்களுக்காகவும் கிரயம் செலுத்தினார். தமது வல்லமையையும் ஆளுகையையும் எடுத்துக்கொள்வார். இரட்சிக்கும்படி தாம் அன்பு செலுத்தினவர்களை மீட்டு நியாயந்தீர்ப்பார். இந்த முடிவுக்கு எல்லா தீர்க்கதரிசன வசனங்களும் இசைவாய் உள்ளது. “அவர் பூமியை நியாயந்தீர்க்க வருகிறார். பூலோகத்தை நீதியோடும், ஜனங்களை நிதானத்தோடும் நியாயந்தீர்ப்பார்” என்று வாசிக்கிறோம். (சங்.98:9)

வரவிருக்கிற நியாயத்தீர்ப்பானது, முதலாம் நியாயத்தீர்ப்பின் கொள்கைக்கு நிகராகவே இருக்கும். அதே கீழ்ப்படிதலின் சட்டமும், அதே

வெகுமதியாகிய ஜீவனும் அல்லது அதே மரண தண்டனையும் இருக்கும். முதலாம் சோதனைக்கு எப்படி ஒரு துவக்கம், வளர்ச்சி, பின்னர் நியாயத்தீர்ப்பாகிய உச்சக்கட்டத்தை அடைந்ததோ, அவ்வாறே, இரண்டாம் நியாயத்தீர்ப்பிலும் இருக்கும். நீதிமான்களுக்கு ஜீவனும், அநீதிமான்களுக்கு மரணமும் நியாயத்தீர்ப்பாக அமையும். இரண்டாவது சோதனையானது, முதலாம் சோதனையைக் காட்டிலும் அதிக தயையுள்ளதாக காணப்படும். ஏனெனில், முதலாவது சோதனையின் விளைவாக கற்றுக்கொண்ட அனுபவங்களால் அவ்வாறு இருக்கும். முதலாம் பரீட்சையில் ஆதாம் எல்லாருக்கும் பிரதிநிதியாக நின்று தீர்ப்பைப் பெற்றிருக்க, இரண்டாம் பரீட்சையில் பிறருக்காக இல்லாமல், தங்களுக்கென்று ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே பரீட்சிக்கப்பட்டு, தீர்ப்பை அடைவார்கள். அப்பொழுது, ஒருவரும் ஆதாமின் பாவத்தினாலோ அல்லது சுதந்தரித்துக்கொண்ட அபூரணத்தின் நிமித்தமாகவோ மரிக்கமாட்டார்கள். ‘‘பிதாக்கள் திராட்சக்காய்களைத் தின்றார்கள், பிள்ளைகளின் பற்கள் கூசிப்போயின என்று அந்நாட்களில் சொல்லமாட்டார்கள்.’’ ‘‘எந்த மனுஷன் திராட்சக் காய்களைத் தின்பானோ, அவனுடைய பற்களே கூசிப்போகும்.’’ ‘‘பாவம் செய்கிற ஆத்துமாவே சாகும்.’’ (எரே. 31:29,30; எசே. 18:4) தற்போது திருச்சபையாரைப் போலவே, உலகமும் அக்காலத்தில் அதாவது, ஒரு மனிதனுக்கு இல்லாததின்படியல்ல, அவனுக்கு உள்ளதின்படியே நியாயந்தீர்க்கப்படுவான் (2கொரி.8:12) என்பது உண்மையாயிருக்கும். கிறிஸ்துவின் ஆட்சியின்கீழ் மனுக்குலம் பரிபூரணம் அடையும்வரைக்கும் படிப்படியாக போதிக்கப்பட்டு, பயிற்றுவிக்கப்பட்டு, சிட்சிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் பரிபூரண நிலைமையை அடைந்தபிறகு தேவனிடத்தில் பூரணமாக இசைந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. அந்த பரிபூரணமான கீழ்ப்படிதலை அடையத் தவறுபவர்கள் ஜீவன் பெறத் ததியற்றவர்களாக நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு, அறுப்புண்டு போவார்கள். ஆதாமின் கீழ்படியாமையினால் நுழைந்த பாவம் மனுக்குலம் முழுவதற்கும் மரணத்தை வருவித்தது. இந்த செயல்பாட்டின் மூலமாக தனது பரிபூரணத்திலிருந்து வீழ்ந்தான். அவன் பரிபூரணமாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டதால், அவனிடமிருந்து பரிபூணமான கீழ்ப்படிதலை நிபந்தனையாக முன்வைக்கும் அதிகாரம் தேவனுக்கு உண்டு. அவ்வாறே, முழு மனுக்குலத்தையும் மறுசீரமைக்கும் மாபெரும் பணி முடிவடையும்போது, இதே நிபந்தனையை முன்வைப்பார். பரிபூரணத்தை

அடைவதில் சிறிதேனும் குறைவு ஏற்பட்டாலும் நித்திய ஜீவன்பெற யாரும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. பரிபூரணத்தில் குறைவுபடுதல் முழு வெளிச்சத்திற்கும் பரிபூரண ஆற்றலுக்கும் எதிரான மனப்பூர்வமான பாவமாக இருக்கும்.

ஒருவர் தான் அடைந்திருக்கும் முழு வெளிச்சத்திற்கும், முழு ஆற்றலுக்கும் விரோதமாக, மனப்பூர்வமாக பாவம் செய்வாரேயானால் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார். பரீட்சிக்கப்படும் காலத்தின்போது, கொடுக்கப்படும் முழு வெளிச்சமாகிய தேவகிருபையை வெறுத்து ஒதுக்கி, 100 வருடங்களுக்குள் பரிபரணமடைவதில் முன்னேற்றமடையாமல் போனால், அவன் ஜீவன் பெறத் தகுதியற்றவனாகக் கருதப்பட்டு, அறுப்புண்டு போவான். அவன் மரிக்கும் போது 100 வயதுள்ளவனாகவே இருந்தாலும் வாலிபனாகவே இருப்பான். அந்த நாளைக்குறித்து இப்படியாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது: ‘‘நூறு வயது சென்று மரிக்கிறவனும் வாலிபன் என்று எண்ணப்படுவான். நூறு வயதுள்ள பாவியோ சபிக்கப்படுவான்.’’ (ஏசா. 65:20) இப்படியாக, அனைவரும் 100 வருட பரீட்சையின் காலத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். தேர்ச்சியடைய பிடிவாதமாக மறுப்பவர்களின் பரீட்சை, கிறிஸ்துவின் 1000 ஆண்டு ஆட்சி முடியும்வரை தொடர்ந்து நீடித்து, அதன் முடிவின்போது தான் உச்சகட்டத்தை அடையும்.

உலகத்திற்கான வரவிருக்கின்ற நியாயத்தீர்ப்பின் முடிவு வெள்ளாடு மற்றும் செம்மறியாடு உவமையில் தெளிவாகக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது (மத். 25:31–46; வெளி. 20:15; 21:8; 1 கொரி. 15:25). மேற்குறிப்பிட்ட வசனங்களும், இன்னும் மற்ற வசனங்களும் காண்பிக்கிறதாவது: இரண்டு வகுப்பார் நியாயத்தீர்ப்பின் முடிவில் கீழ்ப்படிபவர்கள், கீழ்ப்படியாதவர்கள் என்று தனித்தனியே பிரிக்கப்படுவார்கள்; இவர்களில் கீழ்ப்படியும் வகுப்பார் தேவனது சட்டங்களுக்கு ஆவியின்படியும் எழுத்தின்படியும் இசைந்திருப்பார்கள். கீழ்ப்படியாத வகுப்பாரோ, அதற்கு இசைவில்லாதவர்களாக இருப்பர். கீழ்ப்படிகிற அவர்கள் நித்திய ஜீவனுக்குள் பிரவேசிப்பர். மற்ற வகுப்பார் முழு மரணத்திற்கு (இரண்டாம் மரணம்) நியமிக்கப்படுவார்கள். இது முதலாம் தீர்ப்பைப் போன்று அதே தண்டனையாகும். ஆனால், கிறிஸ்து தமது மரணத்தின் மூலம்

அவர்களுக்கு மீட்கும் பொருளைக் கொடுத்து அவர்களை விடுவிக்கும் உரிமையைப் பெற்று அவர்களை விடுவித்திருந்தார். இது அவர்களது இரண்டாம் மரணமாக இருக்கும். ஆனால், இரண்டாம் நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து விடுவிக்க, மீட்கும்பொருள் கொடுக்கப்படாததால் அவர்களை விடுதலை செய்யவோ, உயிர்த்தெழுப்பவோ முடியாது. அவர்களது பாவம் மனப்பூர்வமானது. ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியே கொடுக்கப்பட்ட மிகவும் தயை நிறைந்த பரீட்சையில், முழுமையான வெளிச்சத்திற்கும் வாய்ப்பிற்கும் எதிராக தனிப்பட்ட பாவத்தை செய்ததால் இவர்கள் என்றென்றைக்கும் ஜீவனோடு இராதபடிக்கு அழிக்கப்படுவார்கள்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் இயற்கை மற்றும் வேதாகமத்திலிருந்தும் அடைந்திருக்கிற வெளிச்சத்தில், சிறிதளவோ அல்லது அதிகப்படியாகவோ தான் அனுபவித்திருப்பதால், அதற்குரிய பொறுப்புணர்வு, தற்காலத்தில் இவ்வுலகில் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உண்டு என்பதை நாம் மறுப்பதாக யாரும் தவறாக புரிந்துகொள்ள வேண்டாம். ‘‘கர்த்தரின் கண்கள் எவ்விடத்திலிருந்தும் நல்லோரையும், தீயோரையும் நோக்கி பார்க்கிறது.’’ ‘‘ஒவ்வொரு கிரியையும் அந்தரங்கமான ஒவ்வொரு காரியத்தையும் நன்மையானாலும், தீமையானாலும் நியாயத்திலே கொண்டு வருவார்.’’ (நீதி.15:3; பிர.12:4) தற்காலத்தில் செய்யப்படும் நன்மை அல்லது தீய செயல்களுக்கு நீதியான பலனாக, தற்காலத்திலோ, அல்லது பிறகோ அதற்குரிய வெகுமதி அல்லது தண்டனையை அடைவார்கள். ‘‘சிலருடைய பாவங்கள் வெளியரங்கமாயிருந்து நியாயத்தீர்ப்புக்கு முந்திக்கொள்ளும். சிலருடைய பாவங்கள் அவர்களைப் பின்தொடரும்.’’ (1தீமோ.5:24) கர்த்தரது தயவுபெற்ற சிறுமந்தைக் கூட்டத்தார் தவிர்த்து மற்றவர்கள் போதிய வெளிச்சம் பெறாதவர்களாதலால், கடைசி தண்டனையாகிய இரண்டாம் மரணத்திற்கு பாத்திரராக முடியாது. உலகத்திற்கு தற்காலத்தில் ஓரளவு தயை உண்டு என்ற பாடத்தை இங்கு நாம் துவக்கி வைத்திருக்கிறோம். இதைக்குறித்த மற்ற விபரங்களை பின்னர் காணலாம்.

உலகத்திற்கான முதலாவது நியாயத்தீர்ப்பின் நாளுக்கும், இரண்டாம் நியாயத்தீர்ப்பின் காலத்திற்குமிடையே 6000 வருட காலப்பகுதி அடங்கியுள்ளது. இந்த மிக நீண்ட காலப்பகுதியில் தேவன் இரண்டு

விசேஷ வகுப்பாரை மனிதரிலிருந்து தெரிவுசெய்து வருகிறார். உலகத்தை நியாயந்தீர்க்கும் காலத்தில் இவர்கள் தேவனது கனம் பொருந்திய கருவிகளாக இருக்கும்படியாக சோதிக்கப்பட்டு, ஒழுக்கத்திலும், குணாதிசயத்திலும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள்.

இந்த இரண்டு வகுப்பாரைக் குறித்து எபி.3:5,6–இல் பவுல் அப்போஸ்தலன் பேசியிருக்கிறார். முதலாம் வகுப்பார் கிறிஸ்தவ யுகமாகிய சுவிசேஷ யுகத்தில் பரீட்சிக்கப்பட்டு, உண்மையுள்ளவர்களென்று தேவனால் அங்கீகாரம் பெற்ற தேவ வீட்டின் புத்திரர்கள். இரண்டாவது வகுப்பாரோ, பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் விசுவாச வீரர்களாக வெற்றிகொண்ட தேவ வீட்டின் ஊழியக்காரர்கள். சுவிசேஷ யுகத்தைத் தொடர்ந்து வரவிருக்கின்ற உறுதிபண்ணப்பட்ட உலகத்தாரின் நியாயத்தீர்ப்பை இந்த இரண்டு விசேஷ தெரிந்துகொள்ளுதல் எவ்விதத்திலும் தலையீடு செய்யாது. இந்த இரண்டு விசேஷ வகுப்பாரும் தங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பரீட்சையில் வெற்றிபெற்றதால், உலகத்து ஜனங்களுக்கு நடைபெறவிருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பிற்கு வரமாட்டார்கள். மாறாக உலகத்தார் நியாயந்தீர்க்கப்படும் வேளையில் இவர்கள் விசுவாசத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியதால், வெகுமதியைப் பெற்று அதன் பலனை அடைவார்கள். உலகத்தை ஆசீர்வதிக்க தேவனது பிரதிநிதிகளாக இவர்கள் இருந்து, மனிதருக்கு தேவையான அறிவுரைகளையும், தேவைப்பட்ட பயிற்சிகளையும் கொடுத்து அவர்களை இறுதிப் பரீட்சையாகிய நியாயத்தீர்ப்புக்கு ஆயத்தம் செய்வார்கள். ‘‘பரிசுத்தவான்கள் உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பார்களென்று அறியீர்களா ?’’ (1கொரி.6:2)

விசேஷமாக தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இந்த இரு வகுப்பாரும் மற்ற மனுக்குலத்தாரைப் போலவே, முன்பு ஆதாமின் தண்டனைத் தீர்ப்புக்கு உள்ளானவர்களே. ஆயினும், கிறிஸ்துவின் மரணத்தினால் பெற்ற பலன்களை விசுவாசித்ததினால் கிறிஸ்துவோடு சுதந்தரர்களாயினர். தேவனது வாக்குத்தத்தங்களின் பேரில் இவர்கள் வைத்திருந்த விசுவாசத்தினால், நீதிமான்களாக்கப்பட்டு. அதன்பிறகு, அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அந்தந்த அழைப்பின்படி நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றி, கனம், அதிகாரத்திற்கு உயர்த்தப்படுவதற்கு தகுதியானவர்கள் என்று

அங்கீகாரம் பெறுவார்கள்.

வரவிருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் உலக ஜனங்களுக்கு தரப்படும் பரீட்சையைக் காட்டிலும், மிகக் கடினமான பரீட்சை இந்த இரண்டு வகுப்பாருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில், இவர்கள் இவ்வுலகத்தின் அதிபதியாகிய சாத்தானின் எல்லா கண்ணிகளுக்கும் தந்திரங்களுக்கும் தங்களை விலக்கி காத்துக்கொள்வதும், எதிர்த்து நிற்பதும் அவசியமாயிருந்தது. ஆனால், உலகத்து ஜனங்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படும் வேளையில், கிறிஸ்து ராஜாவாக ஆட்சி புரிவார். சாத்தான் தேசங்களை வஞ்சிக்காதபடி கட்டப்பட்டிருப்பான். (வெளி. **20:3)** இவர்கள் நீதியினிமித்தம் துன்பப்பட்டிருப்பதால், மனிதர் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் நீதியின்மித்தம் வெகுமதியைப் பெறும் வேளையில், அநீதிக்காக மட்டுமே தண்டிக்கப்படுவார்கள். இந்த இரண்டு வகுப்பாருக்கும் அவர்களது காலத்தில் தடைகற்களும், கண்ணிகளும் மிகவும் அதிகமாக இருந்தன. ஆனால், உலகத்து ஜனங்கள் பரீட்சிக்கப்படும் வேளையில் இத்தடைகள் நீக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த இரு வகுப்பாருக்கும் சோதனை உலகத்தாரைக்காட்டிலும் எவ்வளவு கடினமாக இருந்ததோ அதற்கேற்ப இவர்களுடைய வெகுமதியும் அவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததாயிருக்கும்.

ஏமாற்றுபவனாகிய சாத்தானின் மாபெரும் வஞ்சகத்தினால் உலக ஜனங்களும் பெயர் கிறிஸ்தவ சபைகளும், வரவிருக்கிற நீதியுள்ள நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக் குறித்தும் அதன் ஆசீர்வாதமான நிலைமையைக் குறித்தும், அறியக்கூடாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். வரப்போகிற நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக்குறித்து, வேதாகமம் கூறுவதை அவர்கள் அறிந்திருந்தபோதிலும், அந்த நாளை அதிக பயத்தோடும், நடுக்கத்தோடும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்த பயத்தினால், அந்த நாள் அவர்களுக்கு சந்தோஷத்தை அளிப்பதில்லை. நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் சமீபமாயிருக்கிறது என்ற செய்தியைக் காட்டிலும் பெரிதான துர்ச்செய்தி அவர்களுக்கு கிடையாது. அவர்கள் அதை மிகவும் தூரமாக வைத்திருக்கிறார்கள். சொல்லப்பட்டிருப்பதை கேட்கக்கூட விரும்புவதில்லை. உலகத்தாருக்காக தேவன் வைத்திருக்கும் மகிமையான நியாயத்தீர்ப்பின் ஆசீர்வாதங்களையும், அதை நீதியாய் நியாயந்தீர்க்க தேவன்

ஏற்படுத்தியிருக்கிற நியாயாதிபதியின் மகிமையான ஆளுகையையும் பற்றி, அறியாதிருக்கிறார்கள். பல்வேறு கிறிஸ்தவ பிரிவுகளின் மதக் கோட்பாட்டுப் புத்தகங்களிலும், விசுவாசப் பிரமாணங்களிலும், ஞானப்பாடல்களிலும் நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக் குறித்த சத்தியத்தை அறியக்கூடாமல் மறைத்து, சாத்தான் மனிதரது மனதைக் குருடாக்கியிருக்கிறான். பெரும்பாலானோர், இந்தத் தவறுகளை தேவ வசனத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக மதித்து ஏமாந்துபோகிறார்கள்.

தீர்க்கதரிசிகளும் அப்போஸ்தலர்களும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட அந்த நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக்குறித்து எவ்வளவு வித்தியாசமான எண்ணங்கொண்டிருந்தார்கள். இதைக்குறித்து தாவீது தீர்க்கதரிசனமாக கூறியுள்ளார். **(1நாளா.16:31–34)** அவர் கூறியுள்ளதாவது:

“ வானங்கள் மகிழ்ந்து, பூமி பூரிப்பதாக;
கர்த்தர் இராஜரீகம் பண்ணுகிறார் என்று ஜாதிகளுக்குள்ளே
சொல்லப்படுவதாக
சமுத்திரமும் அதின் நிறைவும் முழங்கி,
நாடும் அதிலுள்ள யாவும் களிகூறுவதாக
அப்பொழுது கர்த்தருக்கு முன்பாக காட்டு விருட்சங்களும் கெம்பீரிக்கும்;
அவர் பூமியை நியாயந்தீக்க வருகிறார்.
கர்த்தரைத் துதியுங்கள், அவர் நல்லவர்,
அவர் கிருபை என்றுமுள்ளது.”

பவுல் அப்போஸ்தலனும் அதே நாளைப் பற்றிக் கூறும்போது, அந்த நாள் மகிமை நிறைந்ததும், விரும்பத்தக்கதுமான நாளாயிருக்குமென்றும், மாபெரும் மீட்பரும் நியாயாதிபதியுமானவர் வந்து உலகை மீட்டு அதை ஆசீர்வதிக்கும் அந்த நாளுக்காக சர்வ சிருஷ்டியும் எதிர்பார்த்து தவித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்றும், அந்த நாளில் திருச்சபையாரும் உன்னதத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டு, மகிமைப்படுத்தப்படுவார்களென்றும் கூறுகிறார்.(ரோமர் **8:21, 22)**

யோவான் **5:28, 29** வசனங்களில், உலகத்திற்கு ஒரு விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தம் நித்திய ஜீவனுக்காக, “சோதித்து

நியாயத்தீர்ப்பு செய்தல்'' வரவிருக்கிறது என்பதற்கு பதிலாக, ''ஆக்கினைத் தீர்ப்பு'' என்று பயமிகுந்த நாளாக தவறாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. கிரேக்க மொழி வழக்கத்தின்படி இவ்வாக்கியம், தீமை செய்தவர்கள் தெய்வீக அங்கீகாரம் பெறத்தவறியதால், நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம் பல அடிகள் வாங்கி, ஒழுக்கத்தைக் கற்றுக்கொள்வதற்காக, உயிர்த்தெழுதலில் (பரிபூரணம் அடைவதற்காக) எழுந்து வருவார்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. திருத்திய மொழிபெயர்ப்பை பார்க்கவும்.

அதன் பிறகு சமாதானம்

''தேவ வழிகள் சமத்துவமானவைகள்: புயலோ, அமைதியோ,
அபாயமான காலமோ இளைபாறுதலின் காலமோ,
குணப்படுத்தும் தைலமோ, உருக்குலைக்கும் ஏவுகணையோ,
இவை அனைத்தும் நன்மைக்கென்றே பகுத்து பரிமாறப்படுகின்றது.
நியாயத்தீர்ப்புகள் அடிக்கடி தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது
மறைக்கப்பட்டதும் விளங்காததுமான வழிகளில்
தீமையிலிருந்து அவர் நித்திய நன்மையைக் கொணர்கிறார்,
இறுதி மகிழ்ச்சியை நிச்சயமாக உருவாக்குகிறார்.
பலத்தோடு கூடிய நீதி தம் வழிகளில் முன்னேறுகிறது,
அன்பு நம் விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் அதிகரிக்க முயல்கிறது.
உலகை குறிப்பிட்ட காலம் சிட்சிக்கிறார்,
அதன்பிறகு சமாதானம்.

''திகில் நிறைந்த தடுமாற்றமான புயலை வரப்பண்ணுகிறார்,
வேதனை தரும் பாடுகளாகிய புயலுக்கு எதிராக
மனித ஆற்றல் நிற்க முடியாது.
இருள் நிறைந்த தடுமாற்றமான வழியினூடே,
அன்புள்ள இதயங்கள் அவரில் தொடர்ந்து நம்பிக்கை வைக்கட்டும்;
இரவிலிருந்து மகிழ்ச்சியான நாளை நோக்கி நடத்திச் செல்லும்,
ஆசீர்வாதமான அவரது விருப்பங்களை
யாரால் தோற்கடிக்க முடியும் ?
அவரது பரிவான பராமரிப்பின் கீழ் நிலைத்திரு;
உன் மனக் கொந்தளிப்பை அவர் ஓயப்பண்ணுவார்
மன வேதனையிலிருந்து விடுவிப்பார்,
அதன் பிறகு சமாதானம்.

''பூமியே கண்ணோக்கிப்பார்; எந்தப் புயலும் நிலை நிற்காது
தேவன் நிர்ணயித்த எல்லையைத் தாண்டி.
முன்குறிக்கப்பட்ட வேலை முடிவடையும்போது,
மகிழ்ச்சியால் உன் ஆழ்ந்த துயரத்தை மறப்பாய்.
துன்பமாகிய கலப்பையால் துப்புரவானபின்,
ஜீவியத்தின் அற்புத மலர்கள் துள்ளி எழுந்து மலரும்,
தேவன் உனக்குப் புதிதான ஜீவியத்தை அருளினதால்.
உன்னிடம் இருந்த வீணான அனைத்தும் புன்னகை கீதம் பாடும்
உனக்காக அவரது திட்டத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிரு;
வெற்றியும் விடுதலையுமே முடிவு.
பயப்படாதே, நிச்சயமாய் காண்பாய் நீ
அதன் பிறகு அவருடைய சமாதானம்.''

* * * *